

ZARZĄDZENIE

Dnia 12 marca 2024 r.

Dnia 12 marca 2024 r., Sędzia SN Eugeniusz Wildowicz, po zapoznaniu się z pismem A.K., sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania karnego w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKa 407/22,

stwierdzam, że brak jest podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego powyżej postępowania z uwagi na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (art. 542 § 3 k.p.k.).

[PGW]

UZASADNIENIE

W dniu 14 lutego 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo A. K., w którym wniósł on o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKa 407/22, jako podstawę swojego żądania wskazując wystąpienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., w związku z udziałem w składzie orzekającym w instancji apelacyjnej sędziego SA X.Y. i sędzi SO (del.) X.Y.1., którzy zostali powołani do pełnienia powierzonych im urzędów w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o KRS oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

Ponieważ podniesione przez A.K. uchybienie wskazuje na wystąpienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej w wyroku Sądu II instancji, jego pismo podlega w niniejszym postępowaniu wstępnej kontroli i ocenie pod kątem wystąpienia przesłanek wskazanych w art. 542 § 3 k.p.k. Taka kontrola prowadzi do

wniosku, że brak jest podstaw do wszczęcia w trybie art. 542 § 3 k.p.k. postępowania o wznowienie z urzędu w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKa 407/22, gdyż, wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, nie doszło do ziszczenia przesłanek z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z nienależytą obsadą Sądu odwoławczego.

Z powszechnie dostępnych informacji wynika, że X.Y. został mianowany na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach w procedurze z udziałem tzw. neoKRS (tj. KRS ukształtowanej pod rządami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.), zaś sędzia SO X.Y.1 uzyskała delegację do Sądu Apelacyjnego w Katowicach w tym okresie, mimo że tryb delegowania do sądów wyższego rzędu przez ówczesnego Ministra Sprawiedliwości a zarazem Prokuratora Generalnego budził liczne zastrzeżenia – między innymi wyrażone wprost w orzecnictwie TSUE. Te, powoływane przez skazanego, okoliczności nie są jednak wystarczające do stwierdzenia zaistnienia uchybienia w postaci nienależytej obsady sądu rozpoznającego sprawę o sygn. akt II AKa 407/22. Wnioskodawca nie przedstawił bowiem żadnych argumentów świadczących, aby w procesie powołania X.Y. na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach lub skierowania sędzi SO X.Y.1 do orzekania w ramach delegacji w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach, czy też po objęciu przez nich nowych funkcji, zaistniały okoliczności uzasadniające przekonanie, że w odbiorze zewnętrznym skład sądu z ich udziałem nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i niezawisłości. Takich okoliczności, w tym wskazujących na powiązania wymienionych sędziów z władzą wykonawczą czy administracją sądową, nie sposób dopatrzeć się również z urzędu, analizując dostępne materiały, w tym uchwałę KRS o przedstawieniu kandydatury SSO X.Y. Prezydentowi RP.

Skoro tak, to znajduje zastosowanie uchwała 3 połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. oraz uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22. Zgodnie z pkt 2 tej uchwały brak jest podstaw do przyjęcia z góry, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed KRS po 17 stycznia 2018 r. nie spełnia minimalnego standardu bezstronności, a sąd z jego udziałem, jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Aby

tak uznać, muszą zaistnieć jeszcze inne okoliczności, wskazujące na brak niezależności i bezstronności konkretnego sędziego, których wnioskodawca w swoim piśmie nie wskazał, a Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu. Powyższe w równym stopniu odnosi się do sędziów delegowanych do sądu wyższego rzędu przez Ministra Sprawiedliwości po dniu 16 listopada 2021 r.

Ponieważ brak jest podstaw do przyjęcia, że sprawa Sądu Apelacyjnego w Katowicach, sygn. akt II AKa 407/22, została rozpoznana przez sąd nienależycie obsadzony, a więc wystąpiła bezwzględna przesłanka odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., nie zachodzą postawy do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania wznowieniowego z urzędu, na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

[ał]

[PGW]